

Κίνητρα για μάθηση, δημιουργικότητα κι εργασία

- Οι τρόποι εργασίας, μάθησης, καλλιέργειας κι έκφρασης της δημιουργικότητας **μαθαίνονται** από την πρώτη σχολική ηλικία.
- Ο μύθος της «τεμπελιάς»: Δεν υπάρχουν «τεμπέλικα» παιδιά. Όλα τα παιδιά έχουν ανάγκη να εκφράσουν το **δημιουργικό τους δυναμικό** και να νιώσουν παραγωγικά και αξία. Η δημιουργικότητα είναι βασική ανάγκη του ανθρώπου.
- Όταν το αποτέλεσμα που παράγει το παιδί είναι μικρότερο των δυνατοτήτων του, τότε έχουμε **υπο-επίδοση**, η οποία μπορεί να συνεχιστεί και στην ενήλικη επαγγελματική του ζωή.
- Είναι σημαντικό να βοηθήσουμε το παιδί να ξεκινήσει τον θετικό κύκλο **«επιτυχία-αυτοπεποίθηση-περισσότερη επιτυχία»**, και να απομακρυνθεί από τον φαύλο κύκλο **«αποτυχία-χαμηλή αυτοπεποίθηση-αποφυγή-περισσότερη αποτυχία»**.
- Γιατί κάποια παιδιά αρνούνται να προσπαθήσουν;
 - 1) Θέλουν, αλλά φοβούνται μια ακόμη **ματαίωση**, μια ακόμη **αποτυχία**. Τότε είναι σημαντικό να τα ενθαρρύνουμε με **έπαινο**, ακόμη και στην παραμικρή προσπάθεια και να τους δώσουμε τη δυνατότητα να κάνουν **μικρά μικρά βήματα** (babysteps), στα οποία μπορούν να πετύχουν.
 - 2) Έχουν αρνητικούς **συνειρμούς**, λόγω **δυσάρεστων εμπειριών** με κάποιο συγκεκριμένο μάθημα ή δάσκαλο. Φροντίζουμε να δώσουμε μια **νέα ευχάριστη προσέγγιση** στο μάθημα, κάνοντάς το ενδιαφέρον με **παραδείγματα** από την καθημερινή ζωή, από **εγκυκλοπαίδειες, Διαδίκτυο κλπ.**
 - 3) Έχουν πολύ **χαμηλή αυτό-εκτίμηση**, με **ενδόμυχες πεποιθήσεις**, όπως «Είμαι άχρηστος, δεν μου αξίζει τίποτα καλό, δεν μου αξίζει η επιτυχία». **Επαινούμε κι ενθαρρύνουμε το παιδί**, όσο μπορούμε, αλλάζοντας τις πεποιθήσεις σε **θετικές**: «Μπορώ. Αξίζω. Είμαι ικανός. Έχω τον δικό μου μοναδικό συνδυασμό από **ταλέντα κι ικανότητες**».
 - 4) Ενθαρρύνουμε στα παιδιά την **περιέργεια** και τον **αυθορμητισμό**. Η **αγάπη μας για το παιδί είναι άνευ όρων**, ανεξάρτητα από τις επιδόσεις του.
- Εμείς οι ενήλικες, είμαστε το **ζωντανό παράδειγμα**. Όταν έχουμε αυτοπεποίθηση, όταν δεν βαριόμαστε, αλλά αγαπούμε την εργασία μας, τα παιδιά **παραδειγματίζονται** και μαθαίνουν να αγαπούν την εργασία επίσης.
- Διδάσκουμε στο παιδί να **ενισχύει τον εαυτό του πάντα**, να επαινεί και να ενθαρρύνει τον εαυτό του κι όχι να συγκρίνει τον εαυτό του με τους άλλους. Η **αυτό-υποστήριξη** είναι ένα πολύ σημαντικό εργαλείο ζωής, που θα χρησιμεύσει στο παιδί σε όλη του τη ζωή, ακόμη κι όταν δεν είμαστε εμείς κοντά του.

MENTORAS για την Παιδική Προστασία και Ευημερία

www.mentoras.org, info_mentoras@yahoo.gr

Τηλ. 210-9923920

2011

Προετοιμασία του παιδιού για την επαγγελματική ζωή

Ενθαρρύνουμε το παιδί να επιλέξει το επαγγελματικό πεδίο που του αρέσει (πρώτο κριτήριο επιλογής) κι έπειτα η επιλογή της ειδικότητας, ανάλογα με τη ζήτηση. Η αγορά εργασίας αλλάζει διαρκώς. Αν το παιδί επιλέξει ένα επάγγελμα που του αρέσει, που τον ενδιαφέρει, έχει μεγαλύτερες πιθανότητες σε αυτό το επάγγελμα, να το διερευνήσει, να είναι δημιουργικός, να πρωτοτυπήσει, να βγάλει τον καλύτερό του εαυτό και κατά συνέπεια να αποδώσει. Όλοι οι επιτυχημένοι επαγγελματίες, όταν μιλούν για την επιλογή επαγγέλματος, συμβουλεύουν: «**Κάντε αυτό που πραγματικά σας αρέσει**». Οι εργοδότες επίσης προτιμούν υποψηφίους που δείχνουν ενδιαφέρον και είναι ενθουσιώδεις, περισσότερο από εκείνους που έχουν προσόντα, αλλά είναι προφανές ότι βαριούνται και δυσαρεστούνται με τη συγκεκριμένη εργασία. Στην εργασία αφιερώνουμε τη μισή μας μέρα, καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής μας. Ας δούμε τι ενδιαφέρει ειλικρινά το παιδί, χωρίς να προβάλλουμε σε αυτό τις δικές μας προσδοκίες και χωρίς να υποτιμούμε κανένα αξιοπρεπές επάγγελμα.

Δεν γελοιοποιούμε τα όνειρα του παιδιού, ούτε το υποβιβάζουμε, λέγοντάς του «αυτό εσύ δεν θα μπορέσεις ποτέ να το κάνεις». Το βοηθούμε να **ερευνήσει ρεαλιστικά τις επιλογές** που έχει, στον επαγγελματικό χώρο που τον ενδιαφέρει.

Διδάσκουμε στο παιδί να μάθει να **παίρνει ρίσκα** και να κυνηγά με τρόπο μεθοδικό και δίκαιο την **πραγματοποίηση των ονείρων** του. Να μην αγκυλώνεται σε μία εργασία από φόβο και να μην ακινητοποιείται σε κάτι που δεν τον ευχαριστεί, πιστεύοντας ότι δεν θα καταφέρει τίποτα καλύτερο.

Διδάσκουμε στο παιδί να **πιστεύει ότι αξίζει**. Πολύ συχνά, *ο φόβος της επιτυχίας είναι μεγαλύτερος από το φόβο της αποτυχίας*. Αν το παιδί νιώθει ανάξιο, θα σαμποτάρει, ως ενήλικας, τις ευκαιρίες και δυνατότητες, που του δίνονται για επιτυχία, δεν θα τις βλέπει, θα τις παρακάμπτει. Διδάσκουμε στο παιδί να μην δίνει σημασία στη φωνή του *εσωτερικού κριτή*, η οποία πάντα υπονομεύει τις προσπάθειές μας, με τη γνωστή κατάκριση: «Ποιος νομίζει ότι είσαι;»

Διδάσκουμε στο παιδί να **μη συμβιβάζει την ηθική του ακεραιότητα στην εργασία του**. Οποιαδήποτε παράτυπη ή μη ηθική επαγγελματική συμπεριφορά, όσο συνήθης κι αν είναι στις μέρες μας, μειώνει την αυτό-εκτίμηση του ατόμου και το αίσθημα αναξιοσύνης θα τον εμποδίσει στις επόμενες κινήσεις του. Επίσης, η φήμη του θα ζημιωθεί και θα ζημιωθούν, άμεσα ή έμμεσα, συμπολίτες του. Κανένα βραχυπρόθεσμο όφελος δεν αξίζει τις απώλειες αυτές.

Διδάσκουμε στο παιδί να διαχειρίζεται με **σταθερότητα** το συναίσθημά του, να μπορεί να χτίζει μια καθημερινή ρουτίνα, με δημιουργικότητα σε ποικίλους τομείς, ώστε να νιώθει ψυχική ικανοποίηση, ανεξάρτητα από τα σκαμπανεβάσματα στην εισροή χρημάτων ή στην απασχόληση. Το παιδί μαθαίνει να βρίσκει **κι άλλες δημιουργικές διεξόδους εκτός από την δουλειά του**. Μαθαίνει να χτίζει από μόνο του τα συναισθήματα ικανοποίησης, αυταξίας, ενθουσιασμού, που ελπίζει να του προσφέρει η τέλεια εργασία. Έτσι δεν θα είναι ψυχικά ευάλωτο στις περιόδους ανεργίας ή αναζήτησης εργασίας, όπου πολλοί άνθρωποι υποφέρουν, γιατί δεν ξέρουν τι να κάνουν με τον εαυτό τους στον κενό χρόνο.

Διδάσκουμε στο παιδί ότι **η επιτυχία είναι τρόπος ζωής και τρόπος σκέψης**. Δεν συνδέεται με συγκεκριμένο χρηματικό ποσό στην τράπεζα ή συγκεκριμένη καριέρα.

Διδάσκουμε στο παιδί να χρησιμοποιεί τη **θετική σκέψη και την αισιοδοξία**, για να δημιουργήσει τη ζωή του. Να μην χάνει την πίστη του λόγω αρνητικών γεγονότων, να βλέπει τη θετική πλευρά: «Όταν κλείνει μια πόρτα, ανοίγει μια άλλη». Να μην παίρνει την απόρριψη προσωπικά και να μην επιτρέπει στις δυσκολίες να το ακινητοποιούν.

Διδάσκουμε στο παιδί να **δίνει τον καλύτερό του εαυτό στην εργασία του**. Αυτό φαίνεται αμέσως, όπως και το αντίθετο...

Διδάσκουμε στο παιδί να **έχει εμπιστοσύνη στον εαυτό του και στην εσωτερική του πυξίδα**, ώστε να μην το χειρίζονται άλλοι. Εκείνο, στην ενήλικη ζωή του, θα γνωρίζει τι είναι καλύτερο για τον ίδιο και δεν χρειάζεται να ειδωλοποιεί κανέναν άλλον, ούτε να δίνει τη δύναμή του σε άλλους.

Σε περιόδους ανεργίας, το άτομο μπορεί να **αξιοποιήσει το χρόνο του** με άλλους τρόπους, όπως εθελοντισμός, χόμπι, μάθηση δεξιοτήτων υπολογιστών, ξένων γλωσσών κλπ, ώστε να κινείται, να έρχεται σε επαφή με κόσμο, να δικτυώνεται, να μαθαίνει. Τίποτα από όσα μαθαίνει ο άνθρωπος δεν πάει χαμένο! Η διάθεσή του να απασχολείται θα το βοηθήσει να αποφύγει την κατάθλιψη. Μπορεί να δείχνει την πρόθεσή του να εργαστεί, με ενθουσιασμό, χωρίς όμως να ζητά απευθείας δουλειά από τους συνομιλητές του. Όταν προβάλλει καλή διάθεση και θετική ενέργεια, όχι μιζέρια ή φόβο, γίνεται πολύ πιο ελκυστικός για να τον συστήσουν για δουλειά.

Βικτωρία Πρεκατέ, 2011

MENTORAS για την Παιδική Προστασία και Ευημερία

www.mentoras.org, info_mentoras@yahoo.gr

Τηλ. 210-9923920